

14. CANÇON D'ELS CASTELONS

1. A - bi - tam un fièr vi - lat - ge Qu'es ben-

lèu pas dels pus bèls. Al abric d'un vièlh castèl Porta un

nom de nalt linhat-ge Que nos sèrb, duèi, de sim-bèl.

R/ Amb la calhe e l'a - lau - se - ta A - cor-

dèm nòstras cançons. Nòstre nom de Castelons L'a-vèm

pres amb la ca-bre-ta Per ne fai-re los res-sons.

2

D'un airal ont la barena*
Baila als rius la siá frescor
N'avèm, nautres, la vigor.
De la Daza e sa gravena*
Ne tiram la nòstra ardor.

4

De Pomiès a la Gardeta
S'escampilha lo país.
De la riba ont l'Olt brusís
Dinquíá al plan o la combeta
S'ausís nòstre cantadís.

3

Nòstre bòsc, la garrissada,
Del Roèrgue es l'aubre bèl.
Son folhatge al verd capfuèlh
Nos aparta l'ostalada
Com'un niu tot plen d'aucèls.

5

Campanhòls, aimam la vida,
La borrèia dels aujòls,
Que dancèm quand suls planòls
Passa la filha polida
Que prefèra un Senèrgòl.

6

Per Senèrgas nòstra vila
Mantenguèm la tradicion;
Mai parlam, plan sens faïçon,
Nòstra lenga totjorn viva,
Que clantís tota sason.

INDIQUES

Barena: le granit, la terre granitique.

Gravena: le sable granitique, le menu gravier des ruisseaux.

Que clantís tota sason: qui retentit en toute saison.